

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 6Csp/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520200339
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2023:2520200339.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R.. XXX/X, Y. B. D., A., zastúpená: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 3.324,28 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti zaplatenia sumy 1.928,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 26.07.2017 do zaplatenia z a m i e t a .

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka a.s. sa žalobou doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 27.02.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 3.224,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 26.07.2017 do zaplatenia a trovy konania. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom dňa XX.XX.XXXX Q. O. D. Č.. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 4.000 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 117,08 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 7.024,80 eur. Žalovaná uhradila celkovo sumu 2.704,20 eur. Pôvodný žalobca poukázal na ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaná porušila povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, pôvodný žalobca dňa 25.05.2017 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok, na čo žalovanej poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený dlh zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila a pôvodný žalobca dňa 19.07.2017 úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 20.07.2017. Uviedol, že k zosplateniu došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac ako 3 mesiace a teda súčasne pôvodnému žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 3.224,28 eur a pôvodný žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba na doručenie je 5 dní. Uviedol, že zmluvnú pokutu si neuplatňuje. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu

5.928,48 eur, ktorú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia a po zosplatnení. Celkový výšku dlžnej sumy žalovanej ku dňu podania žaloby tvorí istiny 5.928,48 eur - prijaté úhrady 2.704,20 eur.

2. Pôvodný žalobca ako dôkazy predložil Q. O. E. Ú. Q. O. D. U. D.Ô. Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Predžalobnú upomienku zo dňa XX.XX.XXXX, Oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX, Prehľad splátok a úhrad žalovanej a Notársku zápisnicu č. U. XXXX/XXXX, U. XXXX/XXXX, NCRIs XXXXX/XXXX Q. N. XX.XX.XXXX spísanú notárkou C.. L. W..

X. Podaním doručeným súdu dňa 26.05.2020 sa žalovaná vyjadrila k žalobe ktorá jej bola doručená dňa 18.05.2020, pričom uviedla, že Q. Q. N. XX.XX. predložená žalobcom neobsahuje obligatórne náležitosti a to, termín konečnej splatnosti úveru, tak ako to určuje zákon o spotrebiteľských úveroch 129/2010 Z. z. v čase podpisu zmluvy, nestačí uviesť iba 10/2020, ale celý dátum, čiže deň, mesiac a rok, pretože súčasťou zmluvy nie je ani len splátkový kalendár. Na základe uvedeného je treba považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Úroková sadzba v tejto zmluve prekračuje dvojnásobok priemernej hodnoty úroku na trhu, čo môže byť kvalifikované ako odplata v rozpore s dobrými mravmi. V zmluve je uvedená výška úroku 27,90% a z dostupných tabuliek zo stránky Národnej banky Slovenska je údaj o úroku v danom období 10,00%. Uviedla, že nie je ani zrejmé, že by jej od žalobcu pri podpise boli predložené podmienky splácania úveru a už vôbec nie formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Tiež žalobca neskúmal bonitu žalovanej. Všetky tieto nedostatky spôsobujú bezúročnosť úveru zo zákona. Vzhľadom na uvedené, že žalovaná považuje úver za bezúročný a bez poplatkov zo zákona a na úvere zaplatila sumu 2.704,20 eur a podľa zmluvy malo byť žalovanej poskytnutých 4.000 eur má doplatiť žalobcovi iba sumu nesplatennej istiny, a to sumu 1.298,80 eur. Všetky potrebné dôkazy predložil žalobca spolu s podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu a sumy sú priamo z tabuľky prehľadu splácania. Zároveň žalovaná uviedla, že medzi žalobcom a žalovanou sa vedie na tunajšom Okresnom súde ďalšie konanie pod sp. zn. 4Csp/11/2020, v ktorom žalovaná vznesla vzájomnú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.686,51 eur. Keďže sa jedná o rovnakých účastníkov konaní žiadala súd, aby tieto konania v rámci hospodárnosti spojili do jedného konania a rozhodli vo veci dvoch žalôb a jednej vzájomnej žaloby súčasne, nakoľko je možné započítať pohľadávky účastníkov vzájomne, možno aj po dohode oboch strán sporu, pretože žalovaná sa nebráni mimosúdnemu urovňaniu. Žalovaná žiadala, aby súd zamietol žalobu v časti priznania úrokov z omeškania a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

4. Podaním doručeným súdu dňa 09.07.2020 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu žalovanej. Žalobca uviedol, že vo vzťahu k existencii náležitosti podľa § 9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaná oboznámila sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uviedol, že splátky sú splatné v zmysle Zmluvných podmienok 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60. mesiacov pripadal na dátum 20.04.2020. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uvádza, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaná bola prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámená a tak mala vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na znenie ustanovenia občianskeho zákonníka § 122 ods. 2, kde sa uvádza že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premietneme do daného ustanovenia, žalovaná musela mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej žalobca poukázal na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaná taktiež prehlásila, že ku

dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovala. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané. Žalovaná zároveň z titulu starobného dôchodcu (výmer o priznaní alebo zvýšení alebo znížení dôchodku) preukázala výšku jej mesačného príjmu a na druhej strane aj jej mesačné výdavky. Žalovaná spočiatku splátky riadne uhrádzala, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca je toho názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná bola riadne oboznámená so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporovala a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Okresný súd Piešťany uznesením č.k. 6Csp/13/2020 - 77 zo dňa 05.08.2020 návrh žalovanej na spojenie vecí zamietol.

6. Okresný súd Piešťany na základe návrhu pôvodného žalobcu uznesením č.k. 6Csp/13/2020 - 134 zo dňa 23.10.2020 pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca, a aby na jeho miesto vstúpil žalobca.

7. Podaním doručeným súdu dňa 08.03.2021 žalovaná súdu oznámila, že trvá na skutočnosti, že úver poskytnutý žalobcom je zo zákona bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že v zmluve absentuje adresa veriteľa a adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. b), c) zákona 129/2010 Z.z.). V prípade, že sa súd stotožní s názorom žalovanej, žiada žalovaná dosplácať rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a zaplatenými splátkami (1.298,80 eur) v 50 eurových splátkach vždy ku koncu kalendárneho mesiaca na účet žalobcu. Vo zvyšnej časti žiadala žalobu zamietnuť.

8. Podaním doručeným súdu dňa 17.03.2021 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu žalovanej. Žalobca uviedol, že predložená Q. O. D. Č.. XXXXXXXX spíňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne vrátane všeobecných obchodných podmienok podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a dojednania. Žalobca odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a L. R., ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. Žalobca sa nestotožnil s názorom žalovanej, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež žalobca nesúhlasil so splátkami vo výške 50 eur mesačne, nakoľko nie sú adekvátne výške vymáhanej sumy a požadoval splátky v minimálnej výške 100 eur mesačne. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie pohľadávky žalobcu v rozsahu uplatnenom v žalobe v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

9. Podaním doručeným súdu dňa 29.04.2021 žalobca predložil žalovanou podpísané Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytnutého úveru. Zároveň predložil dokumenty preukazujúce skúmanie bonity žalovanej právny predchodcom žalobcu pred poskytnutím úveru.

10. Okresný súd Piešťany rozsudkom č.k. 6Csp/13/2020 - 263 zo dňa 06.05.2021 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.295,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 26.07.2017 do zaplatenia, v mesačných splátkach vo výške 50 eur, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom, v ktorom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť v poradí splátok istina, úroky z omeškania, pričom v prípade omeškania čo len jednej splátky, stáva sa splatným celé dlžné plnenie (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 19,62 % (výrok III.).

11. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.06.2021 podal žalobca odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 6Csp/13/2020 - 263 zo dňa 06.05.2021, a to v zamietajúcej časti (výrok II.) a v časti náhrady trov konania (výrok III.).

12. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 11CoCsp/34/2021 - 293 zo dňa 29.04.2022 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení riadne nevysporiadal s ďalšími namietanými skutočnosťami, teda s otázkou, či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, či je v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti a či výška úroku dohodnutá v zmluve je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie podrobil zmluvu uzavretú medzi stranami sporu prieskumu, z namietaných skutočností a náležitostí absentujúcich v zmluve si vybral jednu, na jej základe považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, túto náležitosť však zmluva obsahuje, takže záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti pre jej absenciu je nesprávny. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie vykoná dokazovanie ohľadne ostatných tvrdených skutočností stranami sporu, toto dokazovanie riadne vyhodnotí, opätovne posúdi, či je úver možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a ak nie, tak posúdi správnosť a výšku pohľadávky v zamietnutom rozsahu a zároveň rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

13. Podaním doručeným súdu dňa 03.10.2022 žalovaná poukázala na nepreskúmanú aktívnu legitímáciu žalobcu, ktorú skúma súd aj bez návrhu strany sporu, pričom podľa žalovanej neboli dodržané zákonné podmienky postúpenia pohľadávky. Žalovaná uviedla, že v spore je potrebné vychádzať v prvom rade z ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. V prípade, ak by postúpenie bolo v rozpore so zákonom, bol by daný dôvod na aplikáciu § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (v tomto smere poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 z 20.11.2019, sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018 a sp. zn. 1Cdo/136/2019 z 26.02.2020 podrobne sa zaoberajúcimi splnením podmienok pre platné postúpenie pohľadávky banky uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách a následnej absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ). Napokon uviedla, že špeciálna úprava v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti je v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V zmysle § 565 prvej vety Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Žalovaná uviedla, že v danom prípade je sporné, či došlo k riadnemu zosplateniu úveru a či bola zaslaná výzva v zmysle zákona od veriteľa k dlžníčke, rovnako či bolo zosplatenie ako i výzva riadne doručené žalovanej, aby mohol veriteľ následne pohľadávku postúpiť na žalobcu.

14. Podaním doručeným súdu dňa 15.01.2023 žalovaná uviedla, že už pred zrušeným rozhodnutím namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, čím sa súd nezaoberal, pričom vyriešenie tejto otázky považovala žalovaná za otázku zásadného významu z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorý nemá štatút banky, a tým aj zásadnú otázku pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy žalobca ako strana sporu civilného súdneho konania je subjektom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, ktorý je aktívne vecne legitimovaný a na druhej strane je žalovaný, ktorý je subjektom hmotno-právnej povinnosti, ktorý je pasívne vecne legitimovaný. V zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Na základe porušenia zákona nemohol veriteľ úver zosplatiť a ani postúpiť pohľadávku, ktorá na základe Zmluvy vznikla. Žalovaná uviedla, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď pred poskytnutím úveru neoveril výšku mesačnej mzdy žalovanej, nezohľadnil

schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver a neprihliadol na jej iné mesačné výdavky (iné úvery, kreditné karty, pravidelné mesačné náklady na bývanie, cestovanie, stravu a iné), ktoré ani nezisťoval. Bez zisťovania ďalších okolností, uspokojením sa len s informáciami od žalovanej, nie je možné konštatovať, že právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou. Žalovaná má za to, že odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Odbornou nie je vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality, a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú taktiež neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené. V prípade, ak veriteľ túto svoju zákonnú povinnosť zanedbá, zákon sankcionuje takéto konanie v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade, ak dôjde k hrubému porušeniu § 7 ods. 1 ZoSÚ, v takom prípade zákon sankcionuje takéto konanie veriteľa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihľadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Ak by aj vyššie uvedené konanie žalobcu bolo považované za skúmanie bonity žalovanej, toto konanie by nebolo možné považovať za náležité skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, pretože bez toho, aby žalobca, resp. jeho právny predchodca skúmal aj iné aspekty a okolnosti na strane žalovanej, ako napr. mesačné výdavky, výdavky na zabezpečovanie ubytovania, stravy, atď., nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej potrebnej pre posúdenie jej schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Z uvedeného teda možno vyvodiť záver o nesplnení si povinnosti právneho predchodcu žalobcu o preukázaní odbornej starostlivosti posúdenia schopnosti žalovanej splácať úver. Pre posúdenie splnenia povinnosti ustanovenej v § 7 ods. 1 ZoSÚ nie je rozhodujúce, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca, resp. jeho právny predchodca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity spotrebiteľa. V takomto prípade by v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. A základe porušenia zákona nemohol veriteľ úver zosplatiť a ani postúpiť pohľadávku, ktorá na základe Zmluvy vznikla. Keďže v tomto prípade nedošlo k riadnemu zosplatneniu spotrebiteľského úveru, tak následne nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu celej pohľadávky vyplývajúcej z predchádzajúceho zosplatnenia úveru na žalobcu (§ 39 a § 525 ods. 2 OZ a § 17 ods. 1 písm. b) ZoSÚ) a v tom prípade žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu na uplatnenie uvedeného nároku v súdnom konaní. Z uvedených dôvodov mal súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť. Nakoľko dodržanie tohto postupu, ktorý je predpokladom pre postúpenie pohľadávky banky v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, zo strany žalobcu nebolo preukázané. V danom prípade postúpenie pohľadávky na žalobcu znamenalo obídienie zákona o bankách, zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, keď sa postúpil živý, ešte nesplatený úver na žalobcu a preto bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku, ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť je povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky prihliadnuť. V naznačenom kontexte je nevyhnutné akcentovať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/ 2001 Z.z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané. V danej veci poukázala na rozhodnutia (Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co 17/2016, zo dňa 01.02.2017 ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co 219/2016, zo dňa 08.12.2016, Krajského súdu v Nitre sp. zn.7Co/716/2016, zo dňa 27.02.2018, 12Co/122/2019 zo dňa 19.05.2020, 9CoCsp/6//2021 zo dňa 06.05.2021, 7CoCsp/5/2020 zo dňa 18.03.2021).

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie na nariadených pojednávaniach oboznámením sa so žalobou, Q. O. E. Ú. Q. O. D. U. D. č. XXXXXXX/XXXXXXXXXX Q. N. XX.XX.XXXX, predžalobnou upomienkou zo dňa XX.XX.XXXX, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017, prehľadom splátok a úhrad žalovanej, Notárskou zápisnicou č. U. XXXX/XXXX, U. XXXXX/XXXX, U. XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX spísanou notárkou C.. L. W., vyjadreniami žalobcu a žalovanej, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci.

16. Pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding, a.s. po účinnosti projektu rozdelenia zlúčením Všeobecná úverová banka, a.s.) uzavrel so žalovanou dňa XX.XX.XXXX Q. O. E. Ú.H. K. Q. O. D. U. D. Č.. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva“) vo forme predtlačeneho formulára. Zo zmluvy vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie úveru v sume 4.000 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať uvedený úver v 60 mesačných splátkach vo výške 117,08 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky 7.024,80 eur. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 4/2020. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 27,90 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 18,34 %.

17. Z listu zo dňa XX.XX.XXXX - predžalobná upomienka vyplýva, že pôvodný žalobca vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 332,80 eur a upozornil ju, že ak do 05.07.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017 bude oprávnený úver zosplatiť. Z doručenky vyplýva, že predžalobná upomienka bola žalovanej doručená dňa 06.06.2017.

18. Z listu zo dňa XX.XX.XXXX - oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru vyplýva, že pôvodný žalobca oznámil žalovanej, že dlh zo Q. Č.. XXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz a dlžná čiastka predstavuje sumu 3.334,71 eur. Žalobca k Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nepredložil doklad preukazujúci jeho odoslanie žalovanej, teda, že toto oznámenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalovanej. Zároveň v tomto oznámení ani neuviedol, ku ktorému dňu bola vyhlásená predčasnosť splatnosti úveru.

19. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej k Q. Č.. XXXXXXXX vyplýva, že žalovaná mala uhradiť splátky celkovo vo výške 5.928,48 eur a uhradila sumu vo výške 2.704,20 eur.

20. Z Notárskej zápisnice č. U. XXXX/XXXX, U. XXXXX/XXXX, U. XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX spísanej notárkou Č.. Ľ. W.Á. vyplýva, že došlo k zániku pôvodného veriteľa - spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na základe rozdelenia zlúčením s právnym nástupcom VÚB, a.s., ktorý nadobudol aj pohľadávku voči žalovanej.

21. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX a prílohy č. X k A. Q. O. D. D. vyplýva, že ku dňu XX.XX.XXXX došlo k postúpeniu pohľadávky zo Q. Č.. XXXXXXXX z pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. na žalobcu.

22. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

26. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka zákona, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej činnosti.

27. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka zákona, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

29. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

30. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

35. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

36. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

37. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

38. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase postúpenia predmetnej pohľadávky na žalobcu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, ak b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

39. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia predmetnej pohľadávky na žalobcu (ďalej len „Zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo

len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

40. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 24.04.2018, sp. zn. 1 Cdo 147/2017 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov vo veciach občianskoprávných č. 8/2018 pod bodom 60 - postúpenie pohľadávky a Zákon o bankách: „ustanovenie § 92 odsek 8 Zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež právo klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatný právny úkon.“

41. Krajský súd Trenčín v rozsudku zo dňa 28.10.2020 sp. zn. 19CoCsp/28/2020 uviedol ohľadne postúpenia pohľadávky z VÚB, a.s. na Intrum Slovakia s.r.o. nasledovný právny názor: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Vyžaduje sa preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca, ktorému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená pohľadávka bankou, je povinný preukázať, že banka klienta písomne vyzvala na splnenie záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku minimálne 90 dní. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Písomná výzva banky, t.j. výzva vyhotovená bankou, v danom prípade žalobcom predložená nebola. Žalobca vo svojom vyjadrení k aktívnej legitimácii netvrdí ani nepredkladá súdu inú výzvu ako predžalobnú upomienku zo dňa XX.XX.XXXX, vyhotovenú pôvodným veriteľom spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., po ktorej nasledovalo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX, rovnako vyhotovené pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a. s. Keďže pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., pohľadávka uplatnená žalobou, aj keď pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a žalovaným, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky. Všeobecná úverová banka, a. s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávok, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.“

42. Vzhľadom na skutočnosť, že v časti zaplatenia sumy 1.295,80 eur s príslušenstvom súd právoplatne rozhodol rozsudkom vydaným 6. mája 2021, predmetom sporu ostala žalobný návrh o zaplatenie sumy 1.928,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 26.07.2017 do zaplatenia.

43. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Consumer Finance Holdin, a.s., IČO: 35 923 130) ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX platne uzavretá Q. O. Ú. L. C. Q. Q. E. v zmysle zhora citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu pri jej uzatváraní a plnení z nej konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (ktorá skutočnosť vyplýva z jeho výpisu z obchodného registra), zatiaľ čo žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ nie (z obsahu zmluvy ani z ostatných listinných dôkazov nevyplýva iný záver). Z formy a obsahu zmluvy je navyše zrejmé, že záväzkový vzťah bol založený formulárovou (typovou, štandardizovanou) zmluvou, ktorej text bol právnym predchodcom žalobcu vopred pripravený za účelom jeho použitia vo viacerých prípadoch, a ktorej obsah žalovaný

ako spotrebiteľ nemal možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť. Na základe uvedeného preto súd posudzoval nárok uplatnený v tomto konaní za použitia právnych noriem prijatých za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v záväzkovom vzťahu s dodávateľom. Po prechode Consumer Finance Holding, a.s. na Všeobecnú úverovú banku, a.s. sa predmetný úver stal bankovým úverom a na jeho ďalšie postúpenie bolo potrebné splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca svoj nárok v konaní a svoju aktívnu vecnú legitimáciu odvíja O. A. Q. O. D. D. zo dňa XX.XX.XXXX v znení jej Dodatku č. 3, uzavretej medzi ním ako postupníkom a spoločnosťou VÚB, a.s. ako postupcom (bankou).

44. Postúpenie pohľadávky je upravené v ustanoveniach § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Postúpením pohľadávky treba rozumieť zmenu v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne zmenu v osobe veriteľa, keď na základe zmluvy medzi pôvodným veriteľom a treťou osobou postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku, ktorú má v čase postúpenia voči dlžníkovi novému veriteľovi a to aj bez súhlasu dlžníka. V danom prípade sa však VÚB, a.s. ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky žalovanej na inú osobu musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nakoľko ten má vo vzťahu k Občianskemu zákonníku povahu lex specialis. V § 92 ods. 8 predmetného zákona sú uvedené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky voči banke (pobočky zahraničnej banky) alebo jej časti, a to: pohľadávka musí byť splatná, postúpenie možno realizovať až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne musí byť klient v omeškaní so splnením postúpenej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, zmluva o postúpení musí byť písomná. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Postúpenie pohľadávky banky v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

45. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu, aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Aktívnu vecnú legitimáciou sa rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Žalovaná vo vyjadrení doručenom súdu dňa 04.10.2022 aj 15.01.2023 namietala v konaní aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a navrhla žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Na uvedenú námietku žalovanej z 03.10.2022 doručenú žalobcovi 07.12.2022 žalobca žiadnym spôsobom nereagoval.

46. V danom prípade povinnosťou banky bolo pred postúpením pohľadávky písomne vyzvať dlžníka na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovanej. Žalobca počas celého konania poukázal len na výzvu, ktorá predchádzala samotnému zosplatneniu úveru, t.j. „Predžalobná upomienka“ zo N. XX.XX.XXXX. Súd túto výzvu na úhradu dlhu pred zosplatnením nepovažuje za výzvu, ktorú predpokladá zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Nejde o totožnú výzvu s výzvou v zmysle citovaného Zákona o bankách, ide o dve úplne odlišné výzvy, ktorých doručenie je spájané s úplne odlišnými právnymi následkami.

47. V konaní taktiež nebolo preukázané, že žalobca doručil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, keďže nepredložil súdu doručenkú, ktorá by svedčila o tom, že si žalovaná oznámenie osobne prevzala, dokonca nepredložil žiaden dôkaz ani o tom, že by tento právny úkon bol vôbec odoslaný na doručenie žalovanej. Pokiaľ teda nebolo preukázané iné doručenie oznámenia o zosplatnení do dispozičnej sféry žalovanej, nebolo preukázané, že zo strany veriteľa bol dodržaný zákonom vyžadovaný postup pre vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru za splnenia podmienok na zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s druhou vetou § 565 Občianskeho zákonníka. Právny úkon vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu je preto potrebné považovať za absolútne neplatný v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko je v rozpore so zákonom. Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti žalovanej do vlastných rúk, neuviedol dátum zosplatnenia úveru, nepreukázal a nepredložil výzvu adresovanú žalovanej s upozornením nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok a vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie tejto pohľadávky, teda nepreukázal, že došlo k účinnému zosplatneniu pohľadávky. Súd má za to, že aktívna vecná

legitimácia žalobcu sa odvíja od zmluvy o postúpení pohľadávky, pričom dospel k záveru, že pohľadávka nebola postúpená z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu v súlade so zákonom a to konkrétne v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky. Nakoľko žalobca nepreukázal túto skutočnosť, nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, a teda nedošlo ani k platnému uplatneniu si práva zo strany žalobcu pre absenciu jeho aktívnej vecnej legitimácie.

48. S poukazom na uvedené, zmluva o postúpení pohľadávky je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom vo vzťahu k tejto pohľadávke, od ktorej si žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitimáciu. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd žalobu zamietol so závermi o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

49. Skutočnosť, že súd už pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu nijako nebráni súdu, aby skúmal, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného žalobcu na terajšieho žalobcu a v nadväznosti na to, či je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitiMOVANÝ. Uznesením zo dňa 23.10.2020 išlo o procesné rozhodnutie, ktoré nijako neosvedčovalo platnosť postúpenia pohľadávky a hmotnoprávnu aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu vstupujúceho do konania, a teda nezbavovalo súd povinnosti ju skúmať.

50. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Uznesením Krajského súdu v Trnave z 29. apríla 2022 bol rozsudok súdu prvej inštancie z 6. mája 2021 vo výroku III. o náhrade trov konania zrušený s tým, že súd prvej inštancie posúdi správnosť a výšku pohľadávky v zamietnutom rozsahu a zároveň rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania. Vychádzajúc so záverov uvedených vyššie, súd žalobu o zaplatenie sumy 1.928,48 eur s príslušenstvom zamietol, preto možno jednoznačne konštatovať úspech žalovanej v percentuálnom vyjadrení 59,81 %. V časti o zaplatenie sumy 1.295,80 eur s príslušenstvom bol zase procesne úspešný žalobca v rozsahu 40,19 %. Čistý úspech žalovanej oproti neúspechu žalobcu predstavuje 19,62 %. Vo všeobecnosti platí, že v prípade čiastočného úspechu súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, avšak vychádzajúc z dôvodu zamietnutia žaloby ktorým je nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v tomto konaní, súd dospel k záveru o procesnom úspechu žalovanej v celom rozsahu, teda aj v časti zaplatenia sumy 1.295,80 eur s príslušenstvom, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom z 6. mája 2021, právoplatným 23.06.2021, preto o trovách konania rozhodol tak ako vyplýva z výroku II. tohto rozsudku a priznal žalovanej úspech tak v prvoinštančnom ako i odvolacom konaní v celom rozsahu, teda vo výške 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.